

**REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16**

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom po zahtjevu K. M. iz R., C. 38, koju zastupa punomoćnica T. C., odvjetnica u Z., A. V. H. 23, odlučujući o prigovoru na sudske pristojbu, na sjednici održanoj 21. veljače 2014.,

r i j e š i o j e

Prigovor se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem ovog suda, broj Usoz-346/2013-3 od 28. siječnja 2014. podnositeljici je određeno plaćanje sudske pristojbe na zahtjev za ocjenu zakonitosti i rješenje u ukupnom iznosu od 2.500,00 kn.

Navedeno rješenje je podnositeljica primila 31. siječnja 2014., te je 3. veljače 2014. izjavila prigovor. U prigovoru podnositeljica navodi da je zahtjev odbačen na sjednici od 28. siječnja 2014. uz još dvanaest istovjetnih zahtjeva za ocjenu zakonitosti odredbe članka 16. Pravilnika o mjerilima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 89/13.). Drži da je Sud trebao i mogao ove predmete spojiti s obzirom da se temelje na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, te jednim rješenjem odlučiti o odbacivanju zahtjeva čime bi sudska pristojba bila određena za sve podnositelje zajedno. Stoga predlaže da Sud ukine rješenje o pristojbi.

Podredno, tužiteljica ističe i zahtjev za prekidom postupka i odgodom ovrhe, te podnosi molbu za oslobođenje od plaćanja iste. Navodi da joj ovako visoko određena pristojba ugrožava egzistenciju napominjući da je prethodno imala znatne finansijske izdatke povezane s ishodišnjem traženog odobrenja za samostalni rad i upravnim sporom. Navodi uz to tužiteljica da će temeljem Zakona o besplatnoj pravnoj pomoći mjerodavnom uredu državne uprave podnijeti zahtjev za oslobođenje, o čemu je dokaz priložila uz podnesak zaprimljen u Sudu 5. veljače 2014.

Prigovor je pravovremen.

Prigovor nije osnovan.

Prema odredbi članka 5. stavka 1. Zakona o sudske pristojbama (Narodne novine, 74/95., 57/96., 137/02., 125/11., 112/12. i 157/13.) pristojbe u upravnem sporu plaćaju se samo ako sud odbije ili odbaci tužbu.

Rješenjem Visokog upravnog suda od 28. siječnja 2014. odbačen je zahtjev za ocjenu zakonitosti odredbe članka 16. Pravilnika o mjerilima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 89/13.), koji je podnositeljica podnijela sukladno odredbi članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) temeljem pojedinačne odluke javnopravnog tijela koja se zasniva na osporenoj odredbi Pravilnika.

Sud, suprotno navodima podnositeljice, nije našao osnove za spajanje njenog predmeta s predmetima drugih podnositelja koji su podnijeli zahtjev za ocjenu odredbe istog članka Pravilnika, iz sljedećih razloga. Pretpostavka za podnošenje zahtjeva za ocjenu zakonitosti općeg akta je pojedinačna odluka javnopravnog tijela kojim je odlučeno o zahtjevu podnositelja, temeljem tog općeg akta. Budući da spajanje zahtjeva u postupku ocjene zakonitosti općeg akta, odgovarajućom primjenom odredbi Sudskog poslovnika (Narodne novine, broj 158/09 do 91/03), prepostavlja da se zasnivaju na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, proizlazi da bi istom pojedinačnom odlukom javnopravnog tijela prethodno, u upravnem postupku, trebalo biti odlučeno o zahtjevima svih podnositelja.

Neosnovano također smatra podnositeljica da bi u slučaju spajanja predmeta uplatila niži iznos sudske pristojbe, jer je odredbom stavka 4. Tarifnog broja 29.a Tarife sudske pristojbi propisano da se za prijedlog za ocjenu zakonitosti općih akata plaća pristojba od 2.000,00 kn. Prema Tarifnom broju 30a., stavku 4. za

prvostupanjsku odluku Visokog upravnog suda plaća se pristojba iz stavka 1. i 2. tog Tarifnog broja, dakle, u predmetima u kojima je vrijednost spora procjenjiva, ne manje od 200,00 kn, a u neprocjenjivim predmetima, pristojba od 500,00 kn. Također, iz Tarifnog broja 30. Tarife sudskih pristojbi proizlazi da se kod spajanja više upravnih sporova radi zajedničkog raspravljanja pristojba na presudu plaća posebno za svaki upravni spor kao da spajanje ne postoji. Navedena odredba se prema shvaćanju Suda analogno primjenjuje i na rješenja.

Sud nije u mogućnosti odlučivati o zahtjevu podnositeljice za oslobođenje od plaćanja sudskih pristojbi s obzirom da je 1. siječnja 2014. stupio na snagu Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (Narodne novine, broj 143/13.) koji je urede državne uprave odredio mjerodavnim za odlučivanje o tim zahtjevima. Također, prema odredbi članka 32. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj 157/13.) više nije propisana mogućnost da upravni sud odlučuje o prijedlozima stranaka za oslobođenje od plaćanja sudskih pristojbi.

Slijedom izloženog, ako podnositeljica uspije sa svojim zahtjevom pred nadležnim uredom državne uprave moći će sukladno odredbi članka 43. Zakona o sudskim pristojbama ostvariti pravo na povrat plaćene pristojbe.

Na osnovi izloženog, temeljem odredbe članka 39.a stavka 2. Zakona o sudskim pristojbama riješeno je kao u izreci.

U Zagrebu 21. veljače 2014.